

Päivän jakeet: VK 16-17-2017

27.4.2017

"Minun huoneeni on oleva rukouksen huone. Mutta te teette siitä rosvojen luolan." Matt.21:12–17

Tempppelin puhdistaminen

Kiltti, lempeä ja rakastava Jeesus – millaisen mielikuvan ovatkaan muokanneet pyhäkoulujen tädit mieliimme Jumalan Pojasta, Jeesuksesta Kristuksesta!? – Ei Jeesus ollut nössö, joka ei saisi mitään aikaiseksi. Ei – Hän oli suoraselkäinen ja uskalsi kyllä tarvittaessa seistä sanojensa ja tekojensa takana.

Jeesuksen tullessa temppeliin, Hän näki siellä tapahtuvan rahastusta ja köyhiltä riistämistä. Vanha perisynti, ahneus oli vallannut sen ajan uskonnolliset piirit ja he pyrkivät rikastumaan toisten tarpeesta suorittaa vaa-dittuja uhreja Herran temppelissä. Jumalalle pyhitetyssä paikassa siis harjoitettiin "laillista" ryöstöä, ja siitäpä Jeesus kimpaantui niin, että laitto kunnolla ranttaliksi!

Matt.21:12–17. Jeesus meni temppeliin ja ajoi kaikki myyjät ja ostajat sieltä ulos. Hän kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysenmyyjien jakkarat

"Jeesus puhdisti pyhäkön kaksi kertaa. Ensimmäisestä kerrasta kertoo Joh.2. Se tapahtui hänen julkisen toimintansa alussa. juutalaisen tuli maksaa puoli sekeliä temppeliveroa, ja se oli maksettava pääsiäisenä. Tällöin oli käytettävä erityistä temppelissä käypää rahaa, ja monet joutuivat vaihtamaan rahat varsin korkean kurssin mukaan.

Tästä hyötyivät rahanvaihtajat." [Novum]

13. ja sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.' Mutta te teette siitä rosvojen luolan."

"Ryövärien luola ei ollut paikka, jossa varastettiin, vaan ryövärien piilopaikka. Jeesus viittaa Jes.56:7 ja Jer 7:11:een." [Novum]

14. Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

"Kumoon kaadettujen pöytien keskellä hän seisoi parantamassa sairaita." [Novum]

15. Mutta kun ylipapit ja lainopettajat näkivät, mitä kaikkea hämmästyttävää hän teki, ja kuulivat lasten huutavan temppelissä: "Hoosianna, Daavidin Poika!", he suuttuivat 16. ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nuo huutavat?" "Kuulen", vastasi Jeesus. "Ettekö ole koskaan lukeneet tätä sanaa: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet hankkinut kiitoksesi?'"

"Jeesus vastasi selvän myöntävästi ja viittasi Ps 8:3:een. Hän ikään kuin sanoi: Lapset ovat siis oikeassa ja te väärässä." [Novum]

17. Hän jätti heidät siihen, meni kaupungin ulkopuolelle Betaniaan ja oli siellä yötä.

Missä ja milloin on meidän aikamme nousta puolustamaan totuutta ja Jumalan tahtoa omassa ajassamme? Mitä me voimme tehdä silloin, kun

laittomuus pääsee valtaan uskovien ja hengellisten johtajien parissa? – Antakoon Herra meille viisautta, rohkeutta ja pyhää kiivautta puolustaa sitä, mikä on oikein ja Hänen tahtonsa mukaista.

28.4.2017

"Ikinä et enää tee hedelmää.' Siinä samassa viikunapuu kuivettui." Matt.21:18–22

Jeesus kiroaa viikunapuun

Äkkiseltään seuraava Raamatun kertomus antaa olettaa, että Jeesus oli äkkipikainen öykkäri Hänen kirotessaan hedelmättömän viikunapuun. Kuitenkaan tilanteessa ei ollut kysymys äkkipikaisuudesta, vaan koko kertomus on opetuksellinen - aiheesta "usko."

Kertomus opettaa myös rukoilemisesta Jeesuksen nimessä – joka tarkoittaa enemmän Hänen tahtonsa mukaisia rukouksia - kuin, että käytämme Jeesus nimeä rukoillessamme. Rukouksemme tulee olla hengessä ja totuudessa olevaa rukousta – senkaltaisia rukouksia Jumala tahtoo.

Rukousvastauksen hedelmä kertoo, mitä vastaus olisi, jos saisimme, mitä pyytäisimme. Tiedän, ettei Jumala anna minulle suurta lottovoittoa tai jotain vastaavaa, ellen olisi valmis ottamaan sitä vastaan - ja myös sen seurauksia. Joskus elämämme ja polkumme on tarkoitettu niin, että teemme työtä ansaiten leipämme ja juuri se elämä sisältää rikkaan johdatuksen niiden ihmisten luokse, mihin Hän tahtoo meitä johtaa. Lottovoiton saaneena saattaisiin ehkä rakentaa itselleni palatsin, jossa sitten loikoilisin ja laiskottelisin. Lihalliselle olemukselleni se voisi olla hyvinkin mieleen, mutta silloin jäisi elämättä se rikas elämä, minkä Jumala olisi osalleni tarkoittanut.

Saamme siis rukoilla, mitä tahansa tarvitsemekin – kuitenkin uskoen ja luottaen Hänen hyvään tahtoonsa ja siihen, että Hän antaa meille sen, mitä todellisuudessa tarvitsemme. Onkin suloisen levollista jättäytyä kaikkieneen päivineen Jumalan armollisiin käsiin ja kulkea se tie, minkä Hän armossaan antaa. Se tie on kuitenkin parhain tie!

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle.” Ps.139:23–24

Matt.21:18–22. Kun Jeesus varhain aamulla oli palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä. 19. Hän näki tien vierellä viikunapuun ja meni tutkimaan sitä, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Silloin hän sanoi puulle: ”Ikinä et enää tee hedelmää.” Siinä samassa viikunapuu kuivettui.

”Lehtien puhjetessa huhtikuussa kaikissa hedelmää kantavissa viikunapuissa on varhaisviikunoita (hepr. ”pag”), vaikka tavallisten viikunoiden aika ei vielä ole. Näitä raakojakin viikunoita syödään, ja ne ovat varma merkki siitä, että puuhun tulee myös kunnan hedelmää.” [Novum]

”Ensimmäinen Aadam tuli viikunapuun luo saadakseen sen lehden, toinen Aadam saadakseen hedelmää.” [Novum]

”Symbolisesti nähtynä puu kuvasi Israelia. Tällä teolla Jeesus osoitti, miten hedelmätön kansa hylätään.” [Novum]

20. Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: ”Kuinka tuo puu noin äkkiä kuivettui?”

”Opetuslapset eivät niinkään olleet kiinnostuneet siitä, ”miksi” Jeesus näin teki, vaan siitä, ”miten” Hän sen teki.” [Novum]

21. Jeesus vastasi: ”Totisesti: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette ainoastaan

tekisi tätä viikunapuulle, vaan te voisitte sanoa tälle vuorellekin: 'Nouse paikaltasi ja paiskaudu mereen', ja niin tapahtuisi.

”Jeesus ei vastannut suoraan opetuslasten kysymykseen, vaan viittasi siihen, mitä he voisivat saada aikaan, jos heillä olisi uskoa.” [Novum]

22. Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte.”

”Uskovat ihmiset ovat yhteistyössä Jumalan kanssa, ja Jumala toimii heidän välityksellään. Siksi sellaisista ihmisistä rukous on luonnollista. Edellytys on, että rukoillaan Jeesuksen nimessä. Se merkitsee, että uskomme häneen Vapahtajana ja kuumme hänelle. Silloin meillä on myös oikeus käyttää hänen nimeään. Jumalan puolelta kaikki on selvää, mutta kun rukouksemme häntä, meidän on uskottava häneen ja luotettava hänen voimaansa. Epäilemällä Jumalaa me tuotamme hänelle häpeää.” [Novum]

29.4.2017

”Millä valtuuksilla sinä tällaista teet? Kuka sinut on tähän valtuuttanut?” Matt.21:23–27

Jeesukselta kysytään valtuuksia

Tämän päivän teksti on yksi osoitus siitä, että todellakin Jumala on asettanut Jeesukseen Kristukseen kaikki viisauden ja tiedon aarteet. Asiaa pohtiessa, olisiko mikään muu vastaus ollut paljoo puhuvampi, kuin Jeesuksen sanat kysyjilleen! Voi olla, että kysymys oli nöyrä, mutta se nousi kuitenkin epäuskoisesta sydäimestä. Heidän oli todella vaikea hyväksyä Johannes kastajaa ja nyt Jeesusta Kristusta Messiaaksi. Itse asiassa sama ilmiö näkyy nykyisessäkin hengellisessä kentässä aina silloin, kun joku saa erityisen kutsun palvelutehtäväänsä Pyhän hengen innoittamana.

na. Jostain syystä on vaikea hyväksyä heitä ja heidän tekemisiään siitä huolimatta, että ihmisiä tulee joukoittain uskoon, paranee sairauksista Jeesuksen nimessä ja tulevat täytetyiksi Pyhällä hengellä! Niin yksinkertaisen tyhmiä me ihmiset olemme omassa viisaudessamme!

”Jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaitaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan.” Apt.5:39

Matt.21:23–27. Kun Jeesus oli mennyt temppeleihin ja opetti siellä, sinne tuli yli-pappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: ”Millä valtuuksilla sinä tällaista teet? Kuka sinut on tähän valtuuttanut?”

”Uskonnollisten johtajien kysymys koski sekä rahanvaihettajien ja kyyhkysten kauppi-aiden ulos ajamista että Jeesuksen opetus-toimintaa pyhäkössä. Tavallisesti pyhäkön opettajilla oli siihen erityinen Suuren neuvoston lupa.” [Novum]

24. Jeesus vastasi heille: ”Minäkin teen teille kysymyksen. Jos te vastaatte siihen, minä puolestani sanon, millä valtuuksilla minä kaikkea tätä teen.

”Uudella kysymyksellä vastaaminen oli tyypillinen rabbiinien väittelytapa.” [Novum]

25. Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?” He neuvottelivat keskenään: ”Jos sanomme: 'Taivaasta', hän sanoo meille: 'Miksi sitten ette uskoneet häntä?’

”Kasteella’ Jeesus tarkoittaa tässä koko Johanneksen toimintaa, hänen oppiaan ja julistustaan.” [Novum]

26. Jos taas sanomme: 'Ihmisistä', saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannes-ta profeettana.”

"Jos he olisivat ottaneet vastaan Johanneksen, heidän ei olisi tarvinnut kysellä Jeesuksen valtuuksia. Jos he nyt tunnustaisivat Johanneksen olevan Jumalan lähettämä, he olisivat joutuneet myöntämään Jeesuksen aseman. Johannes oli nimittäin saarnannut, että Jeesus oli Messias." [Novum]

27. Niin he vastasivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus sanoi: "En minäkään sitten sano teille, millä valtuuksilla minä kaikkea tätä teen."

"Kielteistä vastausta he eivät voineet antaa, myönteistä eivät halunneet. Muodollisesti Jeesus ei vastannut heille, mutta kuitenkin Hän antoi heille hengellisen vastauksen." [Novum]

30.4.2017

"Ette jälkepäinkään tulleet katumukseen ettekä uskoneet häntä." Matt.21:28–32

Vertaus kahdesta pojasta

Tämä vertaus kertoo kahdenlaisesta sydämen asenteesta. Annammeko me Jumalan kutsun vaikuttaa meissä niin, että me muutumme? Saako Jumalan muuttava voima asua sydämissämme? Uskommeko Hänen muuttavaan voimaansa – meidän omasta heikkoudestamme huolimatta? Olemmeko me uskonnollisia – sellaisia, jotka tuntevat kaikki uskontojen rituaalit, vai löydämmekö me tien todelliseen Jumalan tuntemiseen Jeesuksen kautta? Saako Pyhä Henki asua meissä kirkastaen Jeesuksen Herrautta ja jumaluutta meissä?

Matt.21:28–32. "Mitä te tästä sanotte? Erällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön.'

"Vertauksen mies on Jumala, ja "kaksi poikaa" kuvaavat juutalaisten keskuudessa olevaa kahta ihmisryhmää. Toiset olivat tullimiehiä ja syntisiä, jotka alussa eivät ottaneet vastaan sanomaa, toiset taas olivat kirjanoppineita ja fariseuksia." [Novum]

29. 'En minä halua', poika vastasi. Sitten hän kuitenkin tuli toisiin ajatuksiin ja meni.

"Vastaus korostaa pojan itsekkyyttä. Sana katumus 'metamelomai' tässä ei ilmaise murhetta moraalista harha-asteleista tai synnistä Jumalaa vastaan, vaan levottomuutta sellaisen teon seurauksista, joka on tehty paremman tiedon puutteessa." [Novum]

30. "Isä meni toisen pojan luo ja sanoi tälle saman. Poika vastasi: 'Menen kyllä, isä', mutta ei mennytkään.

"Toinen poika vastasi hyvin kohteliaasti: Menen, herra. Hän vaikutti velvollisuudentuntoiselta, mutta se oli ainoastaan ulkonaista. Tämä on oikeastaan kertomus näistä, jotka »noudattivat lakia» sellaisena kuin se annettiin Siinailla. Isä puhui samalla tavalla kummallekin pojalle. Hän halusi heidän työskentelevän viinitarhassa. Siellä on tilaa kaikille. Kun joku vie toisen paikan, se ei johdu siitä, että tälle ei olisi tarjottu mitään, vaan siitä, että hän ei tahtonut ottaa vastaan saamaansa tarjousta." [Novum]

31. Kumpi näistä kahdesta teki, mitä hänen isänsä tahtoi?" "Edellinen", he vastasivat.

"Publikaanit ja portot olivat ihmisiä, jotka elämällään hylkäsivät Jumalan. Kutsu parannukseen vaikutti kuitenkin heihin niin voimakkaasti, että he muuttuivat. Vertauksen poika ensin kieltäytyi, mutta katui ja meni kuitenkin. Jeesus ei tietenkään tällä osoittanut hyväksyvänsä syntistä elämää.

Jeesuksen julistuksessa ankarat vaatimukset ja rajaton armo kulkivat käsi kädessä. Hän itse oli täynnä armoa ja totuutta, Joh 1:14. Vaikka Jeesus sanoo publikaanien ja porttojen menevän sisälle ensin, hän ei tarkoita, etteivätkö toiset seuraisi perässä. Tämä ilmaisee vain, että jotkut niistä jotka olivat olleet publikaaneja (esim. Matteus ja Sakkeus) ja porttoja olivat paremmassa asemassa Jumalan edessä kuin nämä fariseukset. He tekivät Jumalan tahdon, kun taas fariseukset ylevästä tunnustuksestaan huolimatta asettuivat vastustamaan. Fariseukset olivat odottavinaan Jumalan valtakuntaa, mutta sen tullessa he eivät ottaneet sitä vastaan." [Novum]

32. Johannes avasi teille vanhurskauden tien, mutta te ette uskoneet häntä. Portot ja publikaanit sen sijaan uskoivat, ja vaikka te sen näitte, te ette jälkepäinkään tulleet katumukseen ettekä uskoneet häntä.

"Fariseukset halusivat vain hetken iloittella Johanneksen valossa (Joh 5:35). Sana "tie" ei tarkoita niinkään paljon sitä polkua, jota ihminen vaeltaa, vaan tapaa, miten hän vaeltaa. Tulla opettamaan vanhurskauden tietä on tulla vanhurskauden edustajana, ollakseen oikean tien opettaja, Apt 9:2. Sana ilmaisee myös oppia ja harjoitusta." [Novum]

1.5.2017

"Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, ja jonka päälle tämä kivi kaatuu, sen se murskaa." Matt.21:33-46

Vertaus viinitarhan vuokraajista

Jeesus puhuu jälleen vertauksen, mutta tämä vertaus saattaakin kuulijansa syyllisen paikalle. Juudan kansa ja sen hengelliset opettajat – kaikesta vilpittömydestään huolimatta – ei suorittanut saamaansa

tehtävää. He kyllä luulivat olevansa oikeassa, mutta heidän väärässä olemisensa johti kuitenkin siihen, että ikuinen sovitusuhri uhrattiin juuri oikeaan aikaan.

Matt.21:33-46. "Kuulkaa toinen vertaus. Oli isäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, louhi kallioon viinikuurnan ja rakensi vartiotornin. Sitten hän vuokrasi tarhan viininviljelijöille ja muutti itse pois maasta.

"Viinitarha' on Israel, Jes 5:1 ss. Omistaja on Jumala. Viinitarhurit ovat Israelin hengellisiä johtajia. Palvelijat ovat Jumalan heidän luokseen lähettämiä profeettoja, ja poika on Jeesus". [Novum]

34. "Kun korjuu-aika oli käsillä, hän lähetti palvelijoitaan perimään viinitarhan viljelijöiltä hänelle kuuluvan sadon.

35. Mutta nämä ottivat palvelijat kiinni. Jonkun he pieksivät, jonkun iskivät kuoli-aaksi, jonkun kivittivät.

36. Isäntä lähetti uusia palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta heidän kävi samalla tavoin.

37. Lopulta hän lähetti vuokraajien luokansa ajatellen: 'Minun omaan poikaani he eivät sentään uskalla koskea.'

"Hän ei säästänyt omaa poikaansa. Tässä vertauksesta tulee profeetallinen. Jeesus puhui itsestään." [Novum]

38. Mutta kun nämä näkivät pojan, he sanoivat toisilleen: 'Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin perintö on meidän.'

39. He ottivat hänet kiinni, raahasivat ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet.

"Jae sisältää ennustuksen Jeesuksen kuolemasta, jonka piti tapahtua kaupungin ulkopuolella, Hebr 13:12. Hänet heitettiin ulos, mutta hän ei heitä ulos ketään, joka tulee hänen luoksensa, Joh 6:37. Hänet

tapettiin, mutta hän tarjoaa iankaikkisen elämän kaikille, jotka uskovat häneen."

40. "Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?" [Novum]

41. He vastasivat: "Hän antaa noille pahoille pahan lopun ja vuokraa tarhan toisille viljelijöille, jotka toimittavat hänelle kuuluvan sadon määräaikaan."

"He vastasivat niin kuin tiesivät ihmisten yleensä vastaavan. Oli selvää että näin ajatteleva oli oikeudenmukainen. Oli oikein rangaista tällaisia pahantekijöitä. Ne, jotka sanoivat tämän, korostivat itse asiassa sitä, että Jumalan puolelta oli oikeudenmukaista ottaa heiltä heidän etuoikeutensa." [Novum]

42. Jeesus sanoi heille:

"Ettekö ole koskaan kirjoituksista lukeneet: - Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. Herralta se on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme. [Ps 118:22-23]

"Jeesus ei ollut ainoastaan viinitarhan hylätty perijä, vaan myös hylätty rakennuskivi. Jeesus oli saanut heidät tunnustamaan oikeudenmukaiseksi sen periaatteen, jota Jumala noudattaisi heitä kohtaan. Nyt hän vahvisti tämän kirjoituksilla. Hän selitti, että se mitä he olivat tunnustaneet viinitarhureiden suhteen, oli ennustettu heistä itsestään. Kun Jeesus selitti tätä, hän ikään kuin sanoi: Te, jotka kerskutte tuntevanne sanan, ettekö te ole koskaan lukeneet?" [Novum]

43. "Tämän takia minä sanon teille, että Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.

"Juudan kansa ei ollut suorittanut saamaansa tehtävää." [Novum]

44. Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, ja jonka päälle tämä kivi kaatuu, sen se murskaa."

"Jeesus selitti vertauksen koskevan heitä, juutalaisia. He olivat olleet valtakunnan lapsia. Jumala oli antanut heille lakinsa ja tehnyt heidän kanssaan liiton. He olivat olleet hänen erityinen, valittu kansansa. Nyt tämä etuoikeus otettaisiin heiltä pois ja annettaisiin pakanoille, Apt 28:28." [Novum]

45. Nämä vertaukset kuultuaan ylipapit ja fariseukset ymmärsivät, että Jeesus puhui heistä.

"Ne, jotka loukkaantuvat Jeesukseen, vahingoittavat itseään. Hänet on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle, Luuk 2:34. Paavali sanoo tästä, että »he loukkautuivat loukkauskiveen» (Room 9:32) siksi, että he eivät etsineet vanhurskauden lakia uskon kautta, vaan tekojen kautta. Tämä, että he loukkaantuvat Jeesukseen, ei vahingoita ainoastaan heitä itseään, vaan kivi kaatuu heidän päälleen ja murskaa heidät. Hän muuttaa heidät tomuksi; tuho on täydellinen. Vrt. Dan 2:34-35. Kiveen kompastuminen ei koskaan vahingoita kiveä, mutta kompastuva ja kiveen kaatuva ihminen loukkaantuu. Jeesuksesta tuli juutalaisille kompastuskivi (Room 9:32-33), seurakunnalle kulmakivi (Ef 2:20-22), ja pakanallisille maailmanvalloille hänestä on tuleva murskaava kivi (Dan 2:34)." [Novum]

46. He olisivat halunneet ottaa hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

2.5.2017

"Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja." Matt.22:1-14
Kuninkaanpojan häät

Tämän päivän teksti osoittaa sen, että kutsu, jonka saamme evankeliumin kautta saattaa meidät vastuuseen siitä, miten siihen suhtaudumme. "Harvat ovat valittuja" – siksi, ettei toiset piittaa uskosta Jeesukseen Kristukseen. Olet "valittu" silloin, kun otat vastaan evankeliumin ja uskot.

Matt.22:1-14. Jeesus jatkoi vertauspuheitaan ja sanoi heille:

2. "Taivasten valtakuntaa voi verrata kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen.

"Häät" pidettiin aina sulhasen kodissa, ja hänen vanhempansa vastasivat juhlan järjestelystä. Sana "häät", hääjuhlat "(gamūs)" on kuten suomessakin, monikkomuodossa. Se johtuu ehkä siitä, että häät kestivät tavallisesti useita päiviä, Tuom 14:17. Kuningas kuvaa tässä Jumalaa, poika on Kristus." [Novum]

3. Hän lähetti palvelijoitaan kutsumaan häävieraita, mutta kutsun saaneet eivät tahtoneet tulla.

"Est 5:8 ja 6:14:sta käy ilmi tapa lähettää toinen kutsu. Palvelijat edustavat tässä kaikkia evankeliumin julistajia. Se, joka ei ole hääjuhlassa mukana, saa syyttää ainoastaan itseään. Vieraat oli kutsuttu, mutta he eivät halunneet tulla." [Novum]

4. Silloin hän lähetti toisia palvelijoita ja käski heidän sanoa kutsutuille: 'Olen valmistanut ateriani, härät ja syöttövasikat on teurastettu, kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!'

5. Mutta kutsun saaneista toiset eivät välittäneet siitä, vaan menivät muualle, kuka pellolleen, kuka kauppoilleen,

"Ne, jotka eivät ottaneet kutsua vastaan, eivät olleet tekemässä mitään väärää, mutta he olivat niin kiinnostuneita askareistaan, harrastuksistaan ja pyyteistään, että ne olivat heille häitä tärkeämpiä. Ensimmäiset he eivät halunneet tulla (j. 3), mutta enää he eivät välittäneet koko kutsusta. Tässä käytetään samaa sanaa kuin Hebr 2:3:ssa - »jos emme välitä» "(ameleō)." [Novum]

6. toiset taas ottivat kuninkaan palvelijat kiinni, pieksivät heitä ja löivät heidät hengiltä.

"Kutsun hylänneitä ihmisiä oli kahdenlaisia. Toiset eivät välittäneet kutsusta, toiset vainosivat kutsun tuojia." [Novum]

7. Silloin kuningas vihastui. Hän lähetti sotajoukkonsa, surmasi murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.

"Jae viittaa epäilemättä juutalaisiin ja Jerusalemin hävitykseen ja oli ennustus siitä, mitä tulisi tapahtumaan. Halpana pidetty rakkaus muuttui kuluttavaksi tulkiksi." [Novum]

8. Sitten kuningas sanoi palvelijoilleen: 'Kaikki on valmiina hääjuhlaa varten, mutta kutsutut eivät olleet juhlan arvoisia.

"Hylkäämällä kutsun he paljastivat itsensä." [Novum]

9. Menkää nyt teille ja toreille ja kutsukaa häihin keitä vain tapaatte.'

"Profeetallisesti nähtynä tässä tulevat pakanat mukaan kuvaan. Juutalaiset saivat ensimmäisen kutsun, mutta he hylkäsivät sen." [Novum]

10. Palvelijat menivät ja keräsivät kaikki, jotka he tapasivat, niin pahat kuin hyvät, ja häähuone täyttyi aterialle tulleista.

"Vieraiden taustaa tai elämäntapoja ei kysely. Kukaan ei punninnut heidän luonteenpiirteitään. Kaikki, jotka tahtoivat, saivat tulla juhliin. Kukaan ei ole hyvä luonnostaan. Jos niin olisi, ei evankeliumia tarvittaisi. Kaikkien ihmisten laita on yhtä huonosti." [Novum]

11. "Kun kuningas tuli sisään katsomaan juhlavieraitaan, hän näki siellä miehen, jolla ei ollut hääpukua.

"Ihmisillä, joita tuotiin mukana kadulta, ei ollut aikaa eikä mahdollisuuksia järjestää itselleen häävaatteita. Kutsu tuli heille yllättäen. Häiden yhteydessä oli tavallista, että isäntä hankki vaatteet kutsutuille. Oli suuri loukkaus olla ottamatta vastaan hääpukua." [Novum]

12. Hän kysyi tältä: 'Ystäväni, kuinka saatoit tulla tänne ilman häävaatteita?' Mies ei saanut sanaa suustaan.

"Jos mies olisi tullut sisään ovesta muiden tavoin, hänelle olisi annettu hääpuku. Luultavasti hän oli tullut jollakin muulla lailla sisälle. Miten sinä olet tullut tänne - kuinka uskallat tulla tänne tuolla tavalla? Hän oli tietien tahtoen ollut vastaanottamatta pukua." [Novum]

13. Silloin kuningas sanoi palvelijoilleen: 'Sitokaa hänet käsistä ja jaloista ja heittäkää ulos pimeyteen. Siellä itketään ja kiristellään hampaita.

"Mies ei kuulunut vieraisiin, sen hän todisti kieltäytymällä ottamasta vastaan häävaatteita, vaikka hän nyt oli kuuluvinaan heihin. Jäädessään pukeutumatta hän jätti itsensä ulkopuolelle. Hän sai saman kohtalon kuin Jakeessa 7." [Novum]

14. Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja."

”Kutsu, joka tässä mainitaan, on evankeliumia julistettaessa kaikki ihmiset tavoitettava kutsu. Valitettavasti vain harvat ottavat sen vastaan, mutta ne jotka ottavat, ne valitaan. Valittuja ovat ne, jotka ottavat vastaan Jumalan tarjoaman pelastuksen uskomalla Jeesukseen Kristukseen. Olemme itse vastuussa meille tarjotusta kutsusta. Lauseen taustalla on kuva roomalaisten liikekannallepanotavasta. Kaikki otettiin katsastukseen, mutta ainoastaan ne, jotka valittiin palvelukseen, havaittiin kelvollisiksi.” [Novum]

3.5.2017

”Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu.” Matt.22:15–22

Kysymys veron maksamisesta keisarille

Verojen maksu on aina ollut ihmiselle epämieluisaa ja saatamme tänäänkin kysyä, pitääkö meidän maksaa veroja valtiolle, joka säätää lakeja homouksista ym. epäraamatullisuuksista. Tämän Raamatunkertomuksen opetus liittyy kuitenkin enemmän juonitteluun, jossa eräät urkkijat oli usutettu kyselemään Jeesukselta sellaista, mistä Häntä sitten voitaisiin syyttää. Jeesus näki ja ymmärsi, mistä tilanteessa oli todellisuudessa kysymys. Siksi Hän osasi vastata niin viisaasti, että kuullessaan tämän he hämmästyivät. He jättivät Jeesuksen rauhaan ja lähtivät pois. Jeesus on luvannut antaa myös meille viisautta tällaisiin hetkiin! Voimme uskossa luottaa Hänen apuunsa, ettemme kompastu vihollisen asettamiin ansoihin.

”Mutta kun teidät luovutetaan viranomaisen käsiin, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan tuona hetkenä sanat, jotka teidän

tulee puhua. Te ette puhu itse, teissä puhuu Isänne Henki.” Matt.10:19-20

Matt.22:15–22. Silloin fariseukset menivät neuvottelemaan keskenään, miten saisivat Jeesuksen sanoistaan ansaan.

”»Saisivat hänet sanoistaan solmituksi» "(pagideuō)", oikeastaan 'asettaa ansa jollekin'. Sanaa käytetään Ut:ssa ainoastaan tässä.” [Novum]

16. He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä Herodeksen kannattajien kanssa. Nämä sanoivat: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut totta ja opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Sinä olet ihmisistä riippumaton etkä tee eroa heidän välillään.

”Fariseusten ja herodilaisten välit eivät olleet hyvät, mutta nyt he liittyivät yhteen Jeesusta vastustamaan.” [Novum]

17. Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei?"

”Roomalaisaikana juutalaisten oli maksettava kolmenlaisia veroja: "Perusvero" oli kymmenesosa viljan ja viidesosa oliiviöljyn ja viinin tuotosta, "tulovero", yksi prosentti tuloista, "henkivero", kiinteä summa henkilöä kohti. Tätä viimeksi mainittua veroa joutuivat maksamaan kaikki 14-65-vuotiaat miehet ja kaikki 12-65-vuotiaat naiset. Se oli yhden denarin suuruinen ja on juuri tässä tarkoitettu vero. Fariseukset olivat tällaisen verotuksen innokkaita vastustajia, kun taas herodilaiset olivat sen puoltajia. Jos Jeesus sanoisi, että vero oli maksettava, hän saisi fariseukset ja suuren osan kansaa vastaansa. Jos hän vastaisi, että sitä ei pitänyt maksaa, roomalaiset pidättäisivät hänet kansankiihottajana.” [Novum]

18. Mutta Jeesus huomasi heidän kierouksensa ja sanoi: "Te teeskentelijät! Miksi te yritätte saada minut ansaan?"

”Vaikka kysyjien onnistui kätkeä vihansa ja muotoilla kysymyksensä imartelevaksi, Jeesus näki heidän lävitsensä. Hän kutsui heitä ulkokullatuiksi, oikeastaan näyttelijöiksi. Ulkokullattu näyttelee, hän sanoo yhtä ja ajattelee toista.” [Novum]

19. Näyttäkää sitä rahaa, jolla maksatte veronne." He ottivat esiin denaarin.

20. Jeesus kysyi heiltä: "Kenen kuva ja nimi siinä on?"

”Juutalaiset eivät hyväksyneet rahoissa olevia kuvia. Se oli toisen käskyn rikkomista.” [Novum]

21. "Keisarin", he vastasivat. Silloin Jeesus sanoi heille: "Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu."

”Jeesus ei välttänyt kysymystä, vaan vastasi myöntävästi. Meidän on maksettava sekä Jumalalle että ihmisille. He kaivoivat Jeesukselle kuopan, mutta lankesivat siihen itse. Voidaan maksaa keisarille, mikä keisarin on, luovuttamatta Jumalalle, mikä Jumalan on, mutta on mahdotonta olla antamatta keisarille hänelle kuuluvaa, jos antaa Jumalalle hänelle kuuluvan.” [Novum]

22. Kuullessaan tämän he hämmästyivät. He jättivät Jeesuksen rauhaan ja lähtivät pois.

”Oli selvää, että he eivät olleet odottaneet tällaista vastausta, mutta se ei muuttanut heidän asennoitumistaan. Ei riitä, jos ihmettelee Jeesuksen sanoja. On myös tehtävä parannus.” [Novum]

